

τὰ παραθαλάσσια τῆς Λαβραδόρου, καὶ ἐνόμισεν ὅτι εὔρε τὴν εἴσοδον τοῦ διαύλου· ὅθεν ὠνόμασε τὸ μέρος ἐκεῖνο Ἀνιανὸν πορθμὸν· ἀλλὰ μετὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ δοκιμὴν δὲν ὑπέσχετο. Ἡ τύχη ὅμως ἐφρόντισε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὠφελιμώτερόν τι διὰ τοὺς Πορτουγάλλους· διότι ὁ ἐπιταχθεὶς δεύτερος Πορτουγαλικὸς στόλος, ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Καβράλου, διὰ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας, ἀπωσθεὶς μακρὰν εἰς τὴν δύσιν, ἀνεκάλυψε τὴν Βρασιλίαν, τὴν ὁποίαν ἔπειτα ἠρεύνησε περιεργότερον ὁ Βεσπούτιος.

Πέμπτη Ἐποχή. Ὁ Σόλις μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ποταμοῦ Πλάτα, ζητῶν πρὸς δυσμὰς διαύλου, φέροντα εἰς τὰς Μολούκας νήσους, ἀπέθανεν· ἡ ἀνακάλυψις ὅμως αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὡς πρόσδρομος ἄλλου τινοῦ ἐπωφελεστάτου συμβάντος διὰ τὴν Γεωγραφίαν. Τιοῦτον τινὰ διαύλου εἰς τὰς Μολούκας ἐβιάσθησαν νὰ ἀνακαλύψωσι καὶ οἱ Ἰσπανοί· διότι ὁ ἀνατολικὸς διαύλος ἀπηγορεύθη εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς ὀρικῆς γραμμῆς τοῦ Πάππα *)· ὁ Μαγγελάνος τελευταῖον ζητήσας αὐτὸν

*) Ἄρ' οὐ ὁ Κολοῦμβος μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς ὑπέσχετο εἰς τὴν Ἰσπανίαν· ὁ τότε βασιλεὺς αὐτῆς Φερδινάνδος, ὁ ἐποιομαθεὶς Καθολικὸς, ἔπειθε πρεσβείαν πρὸς Πάππαν Ἀλέξανδρον τὸν ἕκτον, ζητῶν παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπίκρυψιν τῆς Ἰσπανικῆς δεσποτείας, ἐπὶ τοῖς ἀνακαλυφθησομένοις εἰς τὸ ἐξῆς τόπους. Ὁ δὲ Πάππας συγκαταθεύσας εἰς τοῦτο, κατέγραψεν ἐπὶ μιᾶς γεωγραφικῆς σφαιρᾶς ἓνα μεσημβριῶν, 100 μίλια δυτικώτερον τῶν Ἀζορικῶν νήσων, καὶ ἐθέσπισε μετὰ τελετῆς, ὅτι πάντες οἱ πρὸς δυσμὰς τοῦ μεσημβριῶν τούτου ἀνακαλυφθησομένοι τόποι, νὰ διαμένωσι κτῆμα αἰώνιον τῆς Ἰσπανίας.

ἀνεκάλυψε. Αὐτὸς πλεύσας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Πλάτα πρὸς μεσημέριαν, κατὰ τὸ μῆκος τῶν παραθαλασσίων, εὔρε τῷ 1520 τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ πορθμὸν, καὶ διαπλεύσας αὐτὸν εὐτυχῶς, ἔσπευδεν πλήρης ἐλπίδος εἰς τὸν Μέγαν Ὠκεανὸν, ὅς τις τότε πρῶτον ἐπλεύσθη ὑπὸ Εὐρωπαίου πλοίου, καὶ ὠνομάσθη κακῶς ὑπὸ τοῦ Μαγγελάνου Ἐιρηνικός. Ἀφ' οὗ ὁμῶς ἔφθασεν εἰς τὰ δυτικὰ αὐτοῦ πέ-
 ρατα, τὰς κλεπτονήσους (Λαδρόνας) καὶ Φιλιππίνας, ἐφονεύθη ἐξ ἀτυχίας ὑπὸ τῶν Ἀγρίων. Εὐτεῦθεν πλείον-
 τες οἱ Ἰσπανοὶ αὐτοῦ διηνεκῶς πρὸς δυσμὰς, ἔφθασαν εἰς τὰς Μολούκας νήσους, τὸ ὅποιον προξένησεν εἰς τοὺς Πορτογάλλους θαυμασμὸν καὶ ἔκπληξιν. Ἐκεῖθεν δὲ ἀπευθυνόμενοι πάλιν πρὸς δυσμὰς, καὶ περιπλεύσαντες τὸ Εὐέλπες ἀκρωτήριο, ὑπέσρεψαν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ ἤδη ἐγνωσμένου διάπλου. Οὕτω λοιπὸν ἐξετελέσθη ὁ πρῶτος περίγειος πλοῦς, ἥτοι ἡ ἐκτενεστάτη πασῶν τῶν μέχρι τότε περιηγήσεων, καὶ ἀπεδείχθη διὰ τῆς πείρας τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἡμετέρας ὑδρογείου σφαι-
 ρας.

Οἱ Ἰσπανοὶ προβαίνοντες εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀ-
 μερικῆς, κατεπόρθουν, καὶ κατεξουσίαζον ἐν ταύτῳ τοὺς ἀνακαλυπτομένους τόπους. Τὸ σύστημα τοῦτο μετεχειρί-
 σθησαν ἐν πρώτοις οἱ Πορτογάλλοι κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸ ἔπειτα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης ἔθνη. Ὁ Πιτζάρους ἀνεκάλυψε καὶ καθυπέταξε τὴν Περὺ, τὸ τότε εὐγενέστατον Ἀμερικανὸν πολίτευμα, καὶ μετ' ὀλίγον καθυπέβαλεν εἰς τὴν αὐτὴν τύχην καὶ τὴν Χιλὴν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μεξικοῦ κινήθεντες οἱ ὀπαδοὶ τοῦ

Κόρτη, ἀνεκάλυψαν τὴν χερσόνησον Καλιφορνίαν, τὴν ὁποίαν καθυπέταξε μετὰ ταῦτα ὁ Κόρτης. Ἀπὸ τοῦ Κουϊ-
του ὑπερβάντες οἱ Ἴσπανοὶ τὸ ὄρος Κορδιλέραν, εἰπήλθον
εἰς τοὺς ἀνατολικωτέρους τόπους, καὶ ὑπήντησαν μέγαν
τινὰ κλάδον τοῦ Μαραγγιόνος ποταμοῦ, ὅπου οἰκοδομή-
σαντες πλοῖον, διέπλευσαν ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ
Ὀρελλάνου τὸν κλάδον τοῦτον, καὶ μετ' αὐτὸν καὶ
τὸν ἴδιον Μαραγγιόνα μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ. Ἀυτοὶ
πρῶτοι ἔπλασαν τὸν μῦθον τῶν Ἀμερικανῶν Ἀμαζόνων,
ἐξ ὧν ὠνομάσθη ἔπειτα αὐτὸς ὁ ὑπερμεγέθης ποταμὸς, καὶ
αἱ περὶ αὐτὸν ἀκαταμέτρητοι πεδιάδες. Εἶναι πιθανόν,
ὅτι πρῶτοι οἱ Ἴσπανοὶ ἀνεκάλυψαν τὰ ἀνατολικοβόρεια
παραθαλάσσια τῆς Ἀμερικῆς, καὶ μάλιστα τῆς Φλορίδας,
καὶ ὅτι προσχώρησαν ἀπώτερον τῆς Καλιφορνίας, κατὰ
τὰ δυτικοβόρεια παραθαλάσσια. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ περιη-
γήσεις αὗται ἐλησμονήθησαν διόλου, καὶ δὲν ἐσώθη οὐδὲν
αὐτῶν ἴχνος, οὔτε ἐντὸς τῶν ἀρχιεσίων, εἰμὴ μόνον τινὰ
σκοτεινὰ λείψανα ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πινακῶν, καὶ
τινες παραδόσεις· διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἀνακαλυφθῶσιν
ἐκ νέου οἱ ῥηθέντες τόποι.

Πρῶτοι ζηλωταὶ τῶν Πορτουγάλλων καὶ Ἴσπανῶν
ἐχρημάτισαν οἱ Ἄγγλοι καὶ Γάλλοι. Τὰς ἀρχὰς
τῆς τετάρτης ἐποχῆς ἐκπλεύσας ὁ Κάβοττης ἀπὸ τῆς
Ἀγγλίας, εἰς ἀνακάλυψιν νέων τόπων, εὔρε τὴν νῆσον
Νεοφουντλανδίαν, καὶ τὰ παρ' αὐτὴν ἰχθυοτρόφα τενάγη,
εἰς τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ταξειθεύουσιν ἐτησίως οἱ Εὐρωπαῖοι,
διὰ τοὺς ἐπιπλάζοντας ἐκεῖ θαλασσίους ὄνους. Ὁ αὐτὸς
ἀνεκάλυψε καὶ τὰ τῆς ξηρᾶς παραθαλάσσια· μέχρι τῆς

Βεργίας. Μετὰ 25 ἑνιαυτοὺς ἀνεκάλυψεν ὁ Βερατζάνος μετὰ τινος Γάλλου πειρατοῦ, τὰ ἀνατολικά παραθαλάσσια τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τῆς Φλορίδας μέχρι τῆς Νέας Σκωτίας, καὶ ὠνόμασεν αὐτὰ Νέαν Γαλιαν. Ὁ δὲ Καρτείερης εὔρε τὸν ποταμὸν τοῦ Ἀγ. Λαυρεντίου, καὶ τὴν Καναδάν, ὅπου ἐβεβαίωσε τὴν πρώτην ἐπὶ τοῦ Νέου κόσμου Γαλλικὴν ἀποικίαν.

Ἡ εὔρεσις διαύλου τινὸς συντομωτέρου εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, ὑπῆρξεν ὁ πρώτιστος σκοπὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία πάντων τῶν θαλασσοπόρων ἔθνων. ὅθεν ἀνεκάλυφθη ἀκριδέστερον ἡ ἄρκτος. Οἱ Ἄγγλοι ἐζήτησαν αὐτὸν κατ' ἀρχαίς κατὰ τὸ ἀνατολικοβόρειον, τὸν ὁποῖον εἶναι εὔρον· ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἀνεκάλυψαν τὴν Λευκὴν Θάλασσαν, καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Δσινά, ὅπου ἐβεβαίωσαν μετὰ ταῦτα ἐμπόριον ἐπικερδὲς μετὰ τῶν Ῥώσων. Δοκιμάσαντες δὲ ἐκ δευτέρου, ἐπλευσαν κατὰ τὸ μῆκος τῶν Σαμογετείων παραθαλασσίων, μέχρι τῆς Νόβα Ζεμλεᾶς, καὶ τοῦ Βαϊγάτου πορθμοῦ, ὅπου ἐμποδίσθη ἡ πρόοδος αὐτῶν ὑπὸ τῶν θαλασσίων κρυφάλλων. Μετὰ ταῦτα ἠκολούθησαν πάλιν τὴν γνώμην τοῦ ῥηθέντος Κορτερέαλου, ἐλπίσαντες ὅτι θέλει ἐπιτύχουσιν εὐκολώτερον τὸν διάπλου, κατὰ τὸ δυτικοβόρειον μέρος. Ὁ Φροβίσχερος, καὶ ὁ Δαβίς περιέπλευσεν ἕκαστος τρεῖς τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ ὁ Οὐτσὼν ἅπαξ. Αὐτοὶ ἀνεκάλυψαν τὰ μεσημβρινὰ καὶ δυτικὰ παραθαλάσσια τῆς Γρενλανδίας, καὶ πρὸς δυτμὰς τούτων τὸν Δαβίτειον πορθμὸν, καὶ ἕνα μέγαν σωρὸν χήσων. Πρὸς δὲ μεσημβρίαν εἶρον τὸν Οὐτσόνειον πορθμὸν, καὶ μετὰ τούτου τὸν μέ-

γαν Ούτσούνειον κόλπον, καὶ τὰ παραθαλάσσια τῆς Νέας
 Βαλλισίας. Ἄλλ' ἡ τραχύτης τοῦ κλίματος, καὶ οἱ θα-
 λάσσιοι παγετοὶ ἐματαιώσαν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν κόπους,
 καὶ πάντων τῶν μεταγενεσέρων περιηγητῶν· ὥς δὲν
 ἐδυνήθησαν νὰ διαλύσωσι τὴν ἀπορίαν. Ὁ Οὔτσῶν ἔκα-
 μεν ἔτι δύο περίπλους· κατὰ μὲν τὸν πρῶτον πλεύσας κατ'
 εὐθείαν πρὸς ἄρκτον, ἕως τὴν 73 μοίραν τοῦ πλάτους,
 ἠπήντησε τὰ ἀνατολικά ἐπικρυσθλωμένα παραθαλάσσια τῆς
 Γρενλανδίας, ἀνεκάλυψε τὴν Σπιτσβέργην, καὶ ἔφθασε
 μέχρι τῆς 82 μοίρας τοῦ ἀρκτικοῦ πλάτους, ὅπου οἱ πα-
 γετοὶ ἐκώλυον τὴν πρόσθον αὐτοῦ πανταχόθεν· Ἐπὶ δὲ
 τὸν δεῦτερον περίπλου ἀπευθύνθη πρὸς τὸ ἀνατολικοβό-
 ρειον, κατὰ τὸ μῆκος τῶν ἀνατολικῶν παραθαλασσίων
 τῆς Νόβα Ζεμελιᾶς· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ δοκιμὴ ἐματαιώθη
 ὑπὸ τῶν θαλασσίων κρυσθάλλων· ὥσπερ καὶ ἄλλαι πολλαὶ
 μετ' αὐτήν, κατὰ τὸ βόρειον καὶ ἀνατολικοβόρειον μέρ-
 ος. Μόνον κατὰ τὰ δυτικοβόρεια μέρη ἔμενεν ἔτι με-
 κράτις ἐλπίς, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν μετὰ ζήλου. Ὁ
 Βυλότης, καὶ ὁ Βαφίνος διαπλεύσαντες τὸν Δα-
 βίσειον πορθμὸν, ἀνεκάλυψαν τὸν μέγαν Βαφίνειον κόλ-
 πον, τὸν ὁποῖον περιπλεύσαντες, δὲν εὔρον τινα διόδον.
 Μόνον οὗτος ὁ περίπλους ἔγινεν ἐντὸς τοῦ κόλπου τού-
 του· διότι ἔκτοτε δὲν περιέπλευσεν αὐτὸν ἄλλο Εὐρω-
 παῖον πλοῖον. Οὔτε οἱ ῥηθέντες περιηγηταὶ, οὔτε οἱ με-
 ταγενεσέροι ἐδυνήθησαν νὰ ἀνακαλύψωσι διάπλου τινα
 ἐντὸς τῶν εἰρημένων κόλπων, ἐξ ὧν ἐξήτάσθη ἀκριβέζε-
 ρον ὁ Οὔτσούνειος. Ἀντὶ ὅμως τοῦ διάπλου ἔμαθον τὸ
 κατὰ τὰς θαλάσσιας ταύτας ἀνεκδήγητον πλῆθος τῶν

κητῶν καὶ φώκῶν, καὶ τὰ κατὰ τοὺς περιχειμένους τό-
πους ἀναρίθμητα ζῶα τῆς γουναρικῆς, ἐξ ὧν ὠφελήθη-
σαν μεγάλως οἱ Εὐρωπαῖοι. Τὸ μὲν πλῆθος τῶν κητῶν
ἐγένησε τὴν λεγομένην Γρενλανδικὴν ἀλείαν· τὰ δὲ γου-
ναρικά, τὴν Οὐτσουεῖαν ἐμπορικὴν ἐταιρίαν. Καὶ τὰ δύο
ταῦτα συνεισέφερον πολὺ εἰς ἀκριβέστεραν ἀνακάλυψιν τῆς
ἄρκτου· μαλιστα δὲ ἡ ἐταιρία τῶν γουναρικῶν προεχώρη-
σε σθηνεκῶς εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς, καὶ
ἀνεκάλυψεν αὐτὴν μόνη.

Μεταξὺ τούτου ὑπῆρξαν καὶ ἄλλα ἔθνη ἀντίζηλα
τῆς δόξης τῶν ἀνακαλύψεων. Οἱ Ὁλλανδοὶ, Βαρέν-
τιος, Ἐμσκέρκιος, καὶ ἄλλοι τινὲς ἐξηρεύνησαν
ἀκριβέστερον τὴν Νόβα Ζεμλιάν, καὶ τὸν πορθμὸν Βαϊ-
γάτην, καὶ ἀνεκάλυψαν πρῶτοι τὰς Σπιτσβεργίους νήσους,
τὴν Ἀρκτόνησον, καὶ τὴν νῆσον τοῦ Ἰωάννου Μαύεν.
Αὐτοὶ λέγουσιν, ὅτι τῷ 1643, ἐπλευσαν ἀπὸ τῶν Ἰν-
δαῶν, εἰς εὐρεσιν τοῦ ἀνατολικοβορείου διάπλου, κατὰ τὸ
ἀπέναντι μέρος, καὶ παραπλεύσαντες τὴν Ἰαπωνίαν, ἀνε-
κάλυψαν τὴν νῆσον Ἰέζον, εἴτε Μιατσουμάην, καὶ τὰς
Κουρίλας νήσους. Εἶναι ὅμως βεβαιότερον, ὅτι οἱ Ἰσπᾶ-
νοὶ ἠγωνίσθησαν πολὺ πρότερον, νὰ ἀνακαλύψωσι τὸν δυ-
τικοβόρειον διάπλου, εἴτε τὸν Ἀνιανὸν πορθμὸν, κατὰ
τὸ ἀντικείμενον μέρος, ἢτοι κατὰ τὰ δυτικοβόρεια παρα-
θαλάσσια τῆς Ἀρκτώας Ἀμερικῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτοὶ
προεχώρουν πολὺ βραδέως· εἶναι δικαιότερον νὰ ὑπολά-
βωμεν ὡς ἀνακαλυπτὴν τῶν παραθαλασσίων τούτων Δρά-
κου τὸν Ἄγγλον, ὅστις ἐπέμφθη εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη διὰ
τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ ἐνόμισεν, ὅτι τῷ ὄντι εὔρε τὸν

ζητούμενον διάπλουν, καὶ ὠνόμασε τὰ ῥηθέντα παραθαλάσσια Νέον Ἄλβιον. Ὁ Καβρίλος ὅμως ἀνεκάλυψε τῷ 1542 τὸ Μενδοκίνον ἀκρωτήριο, καὶ τὸν λιμένα Ναβιδάδου. Ὁ δὲ Βισκαῖνος εὔρε μετὰ ταῦτα τὸν λιμένα Μοντερέην, καὶ τὸ Μπλάγκον ἀκρωτήριο. Ἐκ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα περίπλων, τοῦ Οὐρδανιέττου, ὅστις ἐπίστευεν, ὅτι εὔρε τὸν ἀληθῆ διάπλουν τοῦ Ἑλλήνος Φωκᾶ, ὅστις ἀνεκάλυψε μίαν μεγάλην μεσόγειον θάλασσαν, κατὰ τὴν Ἀρκτικὴν Ἀμερικὴν τοῦ Φόντου, ὅστις ἐνόμισεν ὡσαύτως, ὅτι ἐπέτυχε τὸν ζητούμενον διάπλουν κατὰ τὴν Ἀρκτικὴν Ἀμερικὴν· καὶ πρὸς τούτοις ἐκ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ταξειδίων τινῶν Πορτογάλλων, ἀπεδείχθησαν μένου ἀληθῆ ὁ ἐκ νέου ἀνακαλυφθεὶς πορθμὸς τοῦ Φωκᾶ, καὶ ἡ μεσόγειος αὐτοῦ θάλασσα, τῆς ὁποίας τὴν ὑπαρξιν βεβαιώνουσι οἱ Ἴνδοι, εἴτε οἱ αὐτόχθονες τῆς Ἀμερικῆς κάτοικοι.

Πᾶσαι αὗται αἱ ἀρκτικαὶ ἀνακαλύψεις μῶλις ἐμπειριελάμβανον τὸ ἥμισυ μέρος τῶν μοιρῶν τοῦ μήκους· τὸ δὲ λοιπὸν ἥμισυ, τὸ ἐμπεριεχόμενον ἐντὸς τοῦ Παλαιοῦ κόσμου, ἀνεκάλυψαν οἱ Ῥῶσσοι. Φυγάδες τινὲς Κοζάκοι ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν Τερμάκ Τιμοθέϊεβιτς, εἰσηλθόντες πρῶτοι πάντων τῶν Εὐρωπαίων εἰς τὴν Σιβηρίαν, τῷ 1578· μετ' ὀλίγον ὅμως ἐδιέσθησαν νὰ προσρέξωσιν εἰς τὴν βοήθειαν τῶν Ῥώσων, τῶν πρώην αὐτῶν ἀρχηγῶν. Οἱ Ῥῶσσοι ἐπεμψαν ἀμέσως πρὸς αὐτοὺς βοήθειαν στρατιωτικὴν, καὶ οὕτως προσχώρουν ἐπὶ ποταμοῦ εἰς ποταμὸν, ὑποτάττοντες πάντα τὰ ἀπαντώμενα νομαδικὰ ἔθνη, ἕως οὗ Δη-

μήτριας ὁ Κομπίλοβ κατήντησεν εἰς τὸ τοῦ Ἀνα-
 τολικοῦ Ὠκεανοῦ Ὀχότιον πέλαγος. Ἐντὸς 60 ἐνιαυτῶν
 ἀνεκάλυψαν, καὶ ὑπέταξαν ἐν μέγιστον μέρος τῆς γῆς,
 περιέχον 80 μοίρας τοῦ μήκους, καὶ 25° τοῦ πλάτους.
 Τῷ δὲ 1696 εἰσῆλθον καὶ εἰς τὴν Κιαμτσάτκαν, τῆς ὁ-
 ποίας τὴν ὑπαρξὴν ἤκουσαν πρὸ ἐξ ἐνιαυτῶν, ὄντες ἔτι κα-
 τὰ τὸ Ἰρκεύτσκαν. Μετὰ ταῦτα ἠκολούθησαν εὐθύς τὰς
 ἀνακαλύψεις αὐτῶν καὶ διὰ θαλάσσης. Τῷ 1646 κινή-
 θεις ὁ Δέσνιεβ μετὰ πλοίων τινῶν, ἀπὸ τοῦ Κοβύμα
 ποταμοῦ, καὶ περιπλεύσας τὸ Τσουχότιον ἀκρωτήριο,
 κατήντησεν ἕως τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀναδίου· τοῦτ' ἔτι
 διεπλευσε τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς πορ-
 θμὸν, χωρὶς ἑμὸς νὰ ἐννοήσῃ αὐτόν. Οἱ λοιποὶ αἰγιαλοὶ
 τῆς πεπηγμένης θαλάσσης περιεπλεύσθησαν μεταξὺ τοῦ
 1730 καὶ 1740 ἔτους· ἦτοι ἀπὸ τοῦ Καρίου πελάγους
 μέχρι τοῦ Ὀβίου κόλπου· ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Γε-
 νταίου κόλπου, καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τσιατ-
 σίδα ποταμοῦ. Ἐπειτα ἐκπλεύσαντες ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν
 τοῦ ποταμοῦ Λένα, προέβησαν ἀρισερῶθεν ἕως τὸν κόλ-
 πον Ταϊμούρ, ὅπου οἱ παγετοὶ ἐκώλυσαν τὴν πρόοδον τοῦ
 πλοῦ· δεξιόθεν δὲ ἔπλευσαν μέχρι τοῦ Κοβύμα. Εἰς ἄλ-
 λην τοιαύτην τινὰ περιήγησιν ἀνεκάλυψαν, κατὰ τὴν ἐν-
 θότερα τῆς ἄρκτου, τόπον τινὰ μεγάλου καὶ βουνώδη.
 Τὸν αὐτὸν καιρὸν ἤρχισαν τοὺς περίπλους καὶ ἀνακαλύ-
 ψεις αὐτῶν, κατὰ τὰ βόρεια πελάγη τοῦ Μεγάλου Ὠκεα-
 νοῦ, αἱ ὁποῖαι ἐξετάθησαν κατ' ὀλίγον πρὸς μεσημβρίαν,
 πέραν τῶν Κουριλῶν νήσων, καὶ πρὸς ἀνατολὰς πέραν
 τῶν Ἀλεουτῶν, ἢ Ἀλοπεκονήσιον, μέχρι τῆς χερσο-

νήσου Ἀλάσκας, τῆς νήσου Καδιὰκ, καὶ εἰς τὰ Ἀμερικανὰ παραθαλάσσια ἕως τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ. Εἶναι ἔμως ὁμολογούμενον, ὅτι καὶ αἱ διὰ Θαλάσσης ἀνακαλύψεις, καὶ αἱ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἔρευναι ἐξετελέσθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἀνδρῶν ἀλλογενῶν, καὶ μάλιστα Γερμανῶν, καὶ ὅτι πρὸς αὐτοὺς ὁμολογεῖ κυρίως ἡ Γεωγραφία τὴν τελειοποίησιν ταύτην.

Ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ ἔμως ἡμισφαιρίου ἔγιναν μεταξὺ τούτου τοῦ χρόνου πολὺ ὀλιγώτεραι προσθήκαι εἰς τὴν Γεωγραφίαν· διότι μετὰ τὸν περίγειον πλοῦν τοῦ Μαγγελάνου ἐπέρασαν ὅο ἐνιαυτοὶ, καὶ ἀκόμη ἄλλος αὐτοῦ μιμητῆς δὲν ἐφάνη. Ἀφ' οὗ ὅμως ὁ Δράκος ἐπέχειρισε τὸν περίγειον αὐτοῦ πλοῦν, ἐμμήθησαν αὐτὸν μετ' ὀλίγον καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἀλλ' ἐπειδὴ πάντες σχεδὸν ἠκολούθουν τὴν αὐτὴν εὐθυβολίαν, καὶ κοινῶς ὅταν ἔφθανον εἰς μέρη, ὅπου ἦτον χρεῖα γενναιότητος καὶ ἐπιμονῆς, κατήντων εἰς ἀμηχανίαν καὶ ἀθλιότητα· διὰ τοῦτο πάντοτε οἱ κόποι καὶ τὰ ἔξοδα ὑπερέβαινον τὴν ἀξιότητα τῶν ἀνακαλύψεων. Πολὺ ὅμως πλείονα κατώρθωσαν οἱ ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου, καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐκπλεύσαντες περιηγηταί. Αὐτοὶ ἀνεκάλυψαν πολλὰς νήσους, καὶ παραθαλασσίους τόπους· χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζωσι πάντοτε ἀκριβῶς τὴν αὐτῶν θέσιν καὶ ποιότητα. Μεταξὺ αὐτῶν ἀπεδείχθησαν ἀξιολογώτεροι οὗτοι. Ὁ Μενθανίας ἀνεκάλυψε τὰς Μαρκουέζας, καὶ τὰς Σολομονίας νήσους, τὰς ὁποίας ἔπειτα ἀνεζήτησε ματαίως αὐτὸς ὁ ἴδιος, καὶ ἄλλοι πολλοί. Ὁ Κουῆρος εὔρε τὰς Ἐταιρικὰς νή-

τους, καὶ τὰς νέας Ἐβρίδας. Ὁ Μαῖρος ἔπλευσέ
 πρῶτος διὰ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ πορθμοῦ περὶ τὸ ἀκρω-
 τήριον Ὀργον, καὶ τὴν Πύρριον Γῆν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ
 καιροῦ τοῦ Μαγγελάνου ἐνόμιζον ὡς ἠπειρον μεγάλην,
 ἐκτεινομένην πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς· αὐτὸς ὅμως ἀ-
 πέδειξεν αὐτὴν νῆσον. Πρὸς τούτοις αὐτὸς ἀνεκάλυψεν
 ἐντὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ὠκεανοῦ καὶ μίαν μακρὰν σειρὰν
 μικρῶν νήσων. Ὁ Ἄβελ Τασμὰν εὗρε τὰς Φιλικὰς
 νήσους, τὴν Νέαν Ζεελανδίαν, καὶ μέρος τῆς Νέας Ὀλ-
 λάνδας· ὁ δὲ Δαμπιέρρος ἐξιχνίασε τὰ περὶ τὴν Νέαν
 Γουινέα μέρη. Ἑπτὰ Ὀλλανδοὶ θαλασσοπόροι ἀνεκάλυ-
 ψαν ἑπτὰ διάφορα μέρη τῶν παραθαλασσίων τῆς Νέας
 Ὀλλάνδας. Οἱ Ἰσπανοὶ ἐκπλεύσαντες ἀπὸ τῶν Φιλιπ-
 πίνων νήσων, ἀνεκάλυψαν τὰς Καρολίνας. Εἶναι ἀπο-
 ρίας ἄξιον, διὰ τὴν μέχρι τοῦ νῦν δὲν ἐπεχείρησε κανεὶν
 θαλασσοπόρον ἔθνος, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀνακαλύψεις
 ταύτας ἐντὸς τοῦ Μεγάλου Ὠκεανοῦ, ἵνα ἀπολαύσῃ τὸ
 ἐξ αὐτῶν ὄφελος! Μεταξὺ τῶν περιπλευτάντων τὴν γῆν
 τοῦ ἐπ' αἰῶνα, μέχρι τοῦ Κόοκ, ἐδοξάσθησαν κατ' ἐξο-
 χὴν ὁ Ἄνσῶν, καὶ ὁ Βουγαινβίλλης. Ὁ δὲ
 Βαλλίσιος, ὁ ἀνακαλύψας ἐκ νέου τὴν Ὀταϊτήν, καὶ
 ὁ Καρτερέτης, ὁ εὗρὼν τὸ Νέον Ἀνιόβερον, καὶ τὸν
 Δυλῶνα τοῦ Ἀ. Γεωργίου, ἀπεθανάτισαν τὰ ἑαυτῶν ὀ-
 νόματα.

Ἑκτη Ἐποχὴ. Ὁ αἰμίμητος Κόοκ κρίνεται
 ἄξιος ἐποχῆς ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν Γεωγραφικῶν ἀνακαλύ-
 ψων. Αὐτὸς ἐξετέλεσε τρεῖς περίπλους ἐντὸς τοῦ Μεγά-
 λου Ὠκεανοῦ κατὰ σκοποὺς διαφόρους· ἤγουν νὰ ἐξετά-

ση τὰ πελάγη αὐτοῦ καὶ τὰς νήσους ἀκριβέσερον· νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν τότε δοξαζομένην ἄγνωστον Μεσημβρινὴν Γῆν, καὶ τελευταῖον νὰ πλεύσῃ ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον, εἰς εὐρεσίαν ἀρκτικοῦ διαπλοῦ. Καὶ τοὺς τρεῖς τούτους σκοποὺς ἔφερεν εἰς τέλος, καθ' ὅσον ἐτυγχώρησεν αὐτῷ ἡ φύσις, καὶ αἱ δοθεῖται αὐτῷ διαταγαί. Πάντες οἱ ἐν τῷ Εἰρηνικῷ Ὠκεανῷ διεσπαρμένοι μεγάλοι τόποι, ὠνομάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ Πέμπτη Ἡπειρος. Αὐτὸς ἀνεκάλυψε καὶ ἐξηρεύνησέ πάντα σχεδὸν τὰ μέχρι τότε εἰσὸς ἄγνωστα ἀνατολικά παραθαλάσσια τῆς Νέας Ὀλλάνδης, τὰ ὅποια καὶ ὠνόμασε Νέαν Νοτοβαλλισίαν. Προσέτι ἀνεκάλυψε, καὶ διέπλευσε πρῶτος τὸν πορθμὸν Ἐντεαδούρ· τὰς Σανδσίχας νήσους, ὅπου καὶ ἐφουεῦθη τὴν Νέαν Καληδονίαν· τὰς Ἀγρίας νήσους, Παλμερζόνην, Ἐρβίνην, καὶ Ὀγιτερόαν· πολλὰς τῶν Ἑταιρικῶν, καὶ τῶν Χαμηλῶν νήσων, καὶ τὴν Μεσημβρινὴν Θούλην. Πρὸς τούτοις ἐξιχνίασε, καὶ προσδιώρισεν ἀκριβέσερον τῶν πρὸ αὐτοῦ, τὴν Νέαν Ζεέλανδίαν, τὴν ὁποίαν ἀπέδειξε πρῶτος σύνθετον ἐκ δύο νήσων, καὶ διέπλευσε τὸν μεταξύ αὐτῶν πορθμὸν· τὰς Νέας Ἐβρίδας, τὰς Φιλικὰς νήσους, τὰς Μαρκουέζας καὶ Πατχαλίους νήσους, καὶ τὴν Μεσημβρινὴν Γεωργίαν. Αὐτὸς περιέπλευσε τὸν μεσημβρινὸν πολικὸν κύκλον, καὶ προσέβη τρεῖς εὐτὸς αὐτοῦ, ὅπου ἐκτὸς τῆς Μεσημβρινῆς Θούλης, καὶ τῆς Μεσημβρινῆς Γεωργίας, δὲν ἴδεν ἵχνη ἄλλου τινὸς τόπου, εἰμὴ παγετοὺς ὑπερμεγέθεις· ὥστε ἐξηλήφθη ἔκτοτε ἀπὸ τῆς φαντασίας τῶν Γεωγράφων ἡ πολυθρύλλητος Μεσημβρινὴ ἄγνωστος Γῆ. Παραπλεύσας δὲ

τοὺς δυτικούς αἰγιαλοὺς τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τοῦ Μπλάγ-
κου ἀκρωτηρίου μέχρι τῆς 71 μοίρας τοῦ ἀρκτικοῦ πλά-
τους, ἀνεκάλυψε, καὶ ὠνόμασε τοὺς πορθμοὺς Νούτκαν
καὶ Σανδσίχιον, τὸν μέγαν ποταμὸν Τουρναγαίην, καὶ
πολλὰ ἀκρωτήρια καὶ κόλπους. Ἐξιχνίασε, προσδιώρισε,
καὶ ἐνόησε πρῶτος τὸν μεταξὺ τοῦ Νέου καὶ τοῦ Παλαιοῦ
κόσμου πορθμὸν, τὸν ὁποῖον διέπλευσαν πρὸ αὐτοῦ ὁ Δέ-
σκεβ, καὶ ὁ Βέριγγος, ἀλλὰ δὲν ἐγνώρισαν ὡς πορθμὸν.
Μετὰ τοῦτο ἐζήτησε πανταχόθεν, ἀντίπεραν αὐτοῦ τοῦ
πορθμοῦ, διάπλουν τινα μεταξὺ τῶν παγετῶν, ἀλλὰ μα-
ταίως, καὶ προσδιώριτε πολλὰς Ῥωσικὰς νήσους ἀκρι-
βέστερον καὶ τῶν Ῥώσων. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐδο-
κίμασαν ματαίως οἱ συνοπαδοὶ αὐτοῦ νὰ διαπλεύσωσι τοὺς
παγετοὺς τῆς πεπηγμένης θαλάσσης. Οἱ πεπαιδευμένοι
ἄνδρες· ὁ Βάγκος, ὁ Σολανδέρος, οἱ δύο Φορ-
ξέροι, καὶ ὁ Σπάρμανος, οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν συνο-
δοιπόροι τοῦ Κέοκ, κατὰ τοὺς δύο πρώτους αὐτοῦ περί-
πλους, συνεισέφερον ὄχι ὀλίγον εἰς πλουτισμὸν τῆς Γεω-
γραφίας.

Ἐκ τῆς τρίτης περιηγήσεως τοῦ Κέοκ συμπεραίνε-
ται, ὅτι ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἔγινε πάλιν πρόβλημα περὶ τῆς
εὐρίσεως τοῦ δυτικοβορείου διάπλου, χάριν τοῦ ὁποῖου ἐν
τῇ προλαβούσῃ ἐποχῇ ἐκήρυξεν ἡ σύγκλητος τῆς Ἀγγλίας
μεγάλα βραβεῖα, πρὸς τὸν τυχόντα ἀνακαλυπτὴν αὐτοῦ.
Διὰ τοῦτο ἐπέμφθη ὁ Φίψιος εἰς τὴν ἀρκτικὴν παγω-
μένην θαλάσσαν· οἱ παγετοὶ ὅμως δὲν ἐσυγχώρησαν αὐ-
τῷ νὰ πλησιάσῃ, οὔτε εἰς τὴν Σπιτσβέργην, οὔτε εἰς τὴν
Γρενλανδίαν. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔγινε ὁ περίπλους οὗτος

πρόξενος μεγάλης ωφελείας· διότι ἐκτὸς τινῶν φυσικῶν πικρατηρημάτων, προσδιορίσθη ἀκριβέστερον ἡ θέσις τῆς Σπιτσβέργης, καὶ ἀπεδείχθη ἀδύνατος ὁ ἀρκτικός διάπλους. "Ὅτε ἐγένετο ὁ τρίτος περίπλους τοῦ Κόοκ, ἐπέμφθησαν εἰς βοήθειαν αὐτοῦ εἰς τὰ μέρη τοῦ Ἐσκιμαίου πελάγους καὶ ἄλλοι δύο σῶλοι· ἀλλ' ἐματαιώσαν διόλου τοὺς κόπους αὐτῶν.

Λίγιστος διηγέρθη ἡ προσοχὴ τῶν "Αγγλῶν πρὸς ἐντὶ μὲχρι τοῦ νῦν ἡμελημένον ὑποκείμενον, ἦτοι τὰ δυτικοβόρεια τῆς Ἀμερικῆς παραθαλάσσια. Ἐπειδὴ οἱ συνοπαδοὶ τοῦ Κόοκ ἔφερον ἐκεῖθεν εἰς τὴν Κιαντόνην πολλὰ ὠραιοτάτα γουναρικά, καὶ ἐκοινολόγησαν ἐν ταύτῳ τὴν ἐκεῖ τούτων ἀφθονίαν· διερεθισθέντες οἱ "Αγγλοὶ ἔμποροι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Ἴσπανοί, οἱ Πορτογάλλοι, καὶ οἱ Ἀμερικανοί, ἔκαμαν διάφορα ταξείδια, διὰ τῶν ὁποίων ἐγνώσθη, καὶ προσδιορίσθη ἀκριβέστερον μέγα τε μέρος τῶν ῥηθέντων παραθαλασσίων· εὔρον ἐν μέρος τῆς πρώην νομιζομένης ξηρᾶς, διακρούμενον εἰς πολλὰς νήσους· ἀνεκάλυψαν διαφόρους μεγάλους πορθμοὺς κατὰ τὰ ἐνδότερα τῆς ξηρᾶς, καὶ ἔκτοτε ἤρχισαν νὰ θεωρῶσιν ὡς ἀξιοπίστους τὰς ἀρχαίας τῶν Ἴσπανῶν παραδόσεις, καὶ νὰ ὑποπτεύωσι πάλιν ἐνδότεραν τινα συγκοινωνίαν τῶν βορείων ὑδάτων. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἔμποροι τῶν γουναρικῶν ἐξέρχονται μόνον εἰς συλλογὴν τῶν δερμάτων τῶν θαλασσίων ἐνουρίδων· διατρίβουσι πάντοτε παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς, χωρὶς νὰ πλέωσιν εἰς τοὺς ἐνδότερους τόπους. Ὁ Γραυῖος μόνον καὶ ὁ Δουγκάνος προεχώρησαν ὀλίγον τι ἐνδότερον.

Ἄλλαχθέν ὁμως ἤγγισε νὰ λυθῆ τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα. Οἱ γουνοέμποροι κινούμενοι ἀπὸ τοῦ Οὐτσο-νείου κόλπου καὶ τῆς Καναδάς, προεχώρησαν πολὺ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀρκτικής Ἀμερικῆς, συνισῶντες ἐμπορικὸς οἶκους καὶ φασίρια, ἕως 130 μίλια δυτικώτερον τοῦ Οὐτσο-νείου κόλπου. Ἡ Γεωγραφία ὁμως δὲν ὠφελήθη τοσοῦτον ἐξ αὐτῶν, ὅσον κατὰ τὴν παρυῦσαν ἐποχὴν, ὅτε προσθεωρήθησαν ἀστρονομικῶς, καὶ ἐδημοσιεύθησαν αἱ σημειώσεις πολλῶν περιηγητῶν. Δύω ἐξ αὐτῶν, ὁ Ἐάρνης καὶ ὁ Μακέντιος, προεχώρησαν, ἀπευθυνόμενοι ἕκαστος ἰδιαιτέρως, μέχρι τῶν ἀρκτικῶν αἰγιαλῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τῆς παρ' αὐτὴν κρυσταλλωμένης θαλάσσης, καὶ ἀπέδειξαν διὰ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τὸ δυτικοβόρειον διάπλους εὐχρηστος. Τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐξηρεύνησεν ὁ Κάρβερὸς τὰ ἐνδότερα μεσημβρινὰ μέρη τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς.

Αἱ περιηγήσεις τοῦ Κόοκ' ἐπέφερον πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ δύο ἀξιόλογα ἀποτελέσματα· τὴν ἄμιλλαν τῶν Γάλλων, καὶ τὴν ἀποκρίαν τῶν κλεπτῶν κατὰ τὴν Νέαν Νοτοβαλλισίαν. Ἡ καλῶς ἐφοδιασθεῖσα ἀποστολὴ διὰ τὴν περιήγησιν τοῦ ἀτυχοῦς Περουζίου ἐνέπνεε τῷ ὄντι ἐλπίδας μεγάλας εἰς τοὺς περιέργους ἰσᾶς· κακῆ ὁμως τύχῃ ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου τοῦ 1788 δὲν ἠκούσθη περὶ αὐτοῦ τίποτε. Ὁ Ἐντρεκασὸς περιέπλευσε πολλοῦ εἰς ἀναζήτησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ ματαίως. Ἐδυνήθη ὁμως μέχρι τινὸς καιροῦ νὰ ἐξετάσῃ καὶ περιγράψῃ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, τὰ ὑπὲρ τὴν Ἰαπωνίαν ἀνατολικὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀσίας, καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν Καλιφορνίαν

δυτικά τῆς Ἀμερικῆς· ὡς αἱ διὰ τοῦ Λεσσεψίου πεμ-
φθεῖσαι εἰς τὴν Εὐρώπην ἡμερίδες αὐτοῦ διαλαμβάνου-
σι. Ἡ ἐπὶ τὴν Νέαν Ὀλλάνδαν, κατὰ τὸ Πόρτιαξόν,
συσηθείσα πρώτη Εὐρωπαϊα ἀποικία, ἃν καὶ ἦναι νέα,
ἀνέπτυξεν ὅμως πολὺ τὰς γνώσεις τῆς ἡπείρου ταύτης,
καὶ ἔγινεν αἴτιος τῆς ἀνακαλύψεως πολλῶν περιπεμμένων
νῆσων, καὶ μάλιστα τῶν Βανδιδίων, αἱ ὁποῖαι ἐνομίζον-
το ἕως πρὸ ὀλίγου ὡς συνέχεια τῆς ξηρᾶς. Ἡ δὲ πλήρης
ἀνακάλυψις τῆς ἡπείρου ταύτης ἔγινε διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ
Γαλλικοῦ καίταρος ἀποσαλέντων Φυσιολόγων καὶ Γεω-
γράφων, ἐξ ὧν ὁ Φυσιολόγος Περών, καὶ ὁ Ἀστρονό-
μος Φρεϋσινέτιος ἐδημοσίευσαν τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐ-
πιχειρήματος τούτου.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν, καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ
τὴν παρούσαν ἐποχὴν, ἐξηρευνήθησαν, καὶ ἐγνώσθησαν
τινὰ διασημότεα τῆς Ἀσίας μέρη. Αἱ μὲν Ἰνδίαὶ καὶ
ἡ Περγάλη ἀνεπτύχθησαν, διὰ τῶν συμβάντων ἐκεῖ Ἀγ-
γλικῶν πολέμων, καὶ καταπορθήσεων· ἡ δὲ Ἄβα, τὸ
Τιβέτου, καὶ ἡ Κίνα, διὰ τῶν Ἀγγλικῶν πρεσβειῶν· ἡ
δὲ Ἰαπωνία, ὑπὸ τινῶν πεπαιθεμένων περιηγητῶν. Ἡ
Ἀρκτική Ἀσία, καὶ τινὰ μέρη τῆς Μεσαίας ἀνεκαλύ-
φθησαν ἐκ τοῦ σκότους, ὑπὸ τῶν Ῥώσων Ἀκαδημα-
κῶν, ἐξ ὧν ὁ Πάλλας ἀπεδείχθη ὁ πρῶτος.

Ἐπὶ τὴν Ἀγγλίαν συνεστήθη μία ἰδιαιτέρα ἐταιρία,
ἵνα ἐξετάσῃ καὶ περιγράψῃ ἐκ νέου τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρι-
κῆς, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γινώσκομεν μόνον ἐξ
Ἀράβων Γεωγράφων, συγγραψάντων πρὸ πέντε, καὶ
πρὸ ὀκτώ αἰώνων. Ἡ ἐταιρία αὕτη ἀπήλαυσεν ἤδη καὶ

καρπούς αξιολόγους τῶν ἰδίων αὐτῆς κόπων· διότι ἐμ-
 θηκαν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἀπὸ τοῦ Εὐέλπειδος ἀκρωτηρίου,
 τῆς Σενεγάλης, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Βαρβαρίας, καὶ
 ἀνεκάλυψαν ἐκ νέου τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, καὶ τὸν ἄ-
 γνωστον Νίγρον. Ἄλλὰ πάντα ταῦτα ὡς πρὸς τὸ ὄλον εἶ-
 ναι ὀλίγα.

Ἄξια λόγου εἶναι ὡσαύτως καὶ αἱ τῶν Δανῶν πε-
 ρίφημοι δοκιμαί, οἵτινες ἐσκόπουν νὰ εὕρωσι πάλιν τὰ
 ἀνατολικά τῆς Γρενλανδίας μέρη, τὰ ὅποια ὑπολαμβάνου-
 νται ὡς ἡ Γρενλανδία τῶν ἀρχαίων· ἢ μᾶλλον νὰ ἀνα-
 καλύψωσι τινὰ εἴσοδον εἰς αὐτήν· ἀλλ' οἱ κόποι αὐτῶν
 ἔμεναν ἀτελεσφόρητοι.

Τελευταῖον δὲν εἶναι πρέπον ν' ἀπεσιωπηθῇ τὸ γε-
 νηθὲν εἰς τὴν Γεωγραφίαν μέγα ὄφελος, ἐκ τῶν ἀποσο-
 λαϊκῶν περιηγήσεων τῶν Καθολικῶν μοναχῶν, καὶ μάλιστα
 τῶν Ἰησουϊτῶν, κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἐποχάς. Αὐτοῖ
 μέρος μὲν ἀνεκάλυψαν πρῶτοι· μέρος δὲ περιέγραψαν
 ἀκριβέστερον τὴν Κίναν, τὰς πέραν τοῦ Γάγγου Ἰνδίας,
 τὴν Ἀβυσσινίαν, τὰ ἀνατολικά τῆς Ἀφρικῆς παραθαλάσ-
 σια, τὰ εὐδότερα τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἄλ-
 λους τινὰς τόπους. Μᾶλλον ὠφελιμώτεροι ἀπεδείχθησαν
 οἱ Ἀπόστολοι τῆς ἀδελφικῆς ἐταιρίας, διὰ τῆς περιγραφῆς
 τῆς Γρενλανδίας, καὶ ἄλλων τῆς γῆς μερῶν.

Εἶναι λόγου ἀξία καὶ ἡ χάριν τῆς Φυσικῆς καὶ τῆς Γεω-
 γραφίας ἀνακαλυπτικὴ περιήγησις, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ
 Ἰσπανοὶ, ἔχοντες καὶ τινὰς Ἀγγλοὺς συγκοινωνοὺς, με-
 ταξὺ τοῦ 1789 καὶ 94. Οὗτοι περιέπλευσαν τὸ μεσημβρινὸν
 ἡμισφαίριον, καὶ τὰ δυτικοδύρεα τῆς Ἀμερικῆς παραθα-

λάπσια. Ἀλλὰ περὶ ταύτης τῆς περιηγήσεως ἔχομεν ἕτε-
 σκοτεινάς καὶ ἑλλειπεῖς εἰδήσεις· περιμένομεν ὅμως ἀπὸ
 τῆς Ἰσπανικῆς διοικήσεως τὴν ἐκτενῆ αὐτῆς περιγραφὴν.
 Ἦδη γινώσκομεν μόνον, ὅτι δι' αὐτῆς τῆς περιηγήσεως
 ἐσχεδιάσθησαν ἀκριβεῖς πίνακες τῶν Ἀμερικανῶν παρα-
 θαλασσιῶν, καὶ τῶν περικειμένων νήσων, ἀπὸ τοῦ πο-
 ταμοῦ Πλάτα μέχρι τοῦ Ὄρινου ἀκρωτηρίου, καὶ ἐντεῦθεν
 πάντων τῶν δυτικῶν παραθαλασσιῶν, μέχρι τῶν ἀρκτι-
 κωτάτων μερῶν· ὅτι ἐζητήθη, μεταξύ τῆς 59° καὶ 61°
 τοῦ ἀρκτικοῦ πλάτους, ὁ δυτικοβόρειος διάπλους, ὁ ὑπὸ
 τοῦ Ἰσπανοῦ θαλασσοπόρου Μαλδανάδου ὑποτεθείς·
 ὅτι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ εὕρωσι τὸν πορθμὸν, τὸν ὁποῖον
 εἶπον, ὅτι ἀνεκάλυψαν κατὰ τὴν Ἀρκτικὴν Ἀμερικὴν ὁ
 Ἰσπανὸς Φουέντης, καὶ ὁ Κεφαλληνιεὺς Ἰωάννης
 Φωκᾶς. Πρὸς τούτοις διαπλεύσαντες μέγα τι μέρος
 τοῦ Μεγάλου Ὠκεανοῦ ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν, ὡς 500 θα-
 λασσιῶν μιλίων, ἠρέυνθησαν περιεργότερον τὰς ἐν αὐτῷ
 Μαρνανὰς, Φιλιππίνας, καὶ Μακάους νήσους, καὶ μέρη
 διάφορα τῶν δυτικοβορείων παραθαλασσιῶν τῆς Ἀμερι-
 κῆς, καὶ ἀνεκάλυψαν κατὰ τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Φιλικῶν
 νήσων ἄλλο τι ἀρχιπέλαγος, ἄγνωστον διόλου πρὸ τού-
 των. Ἰσπανοὶ ναύαρχοι ταύτης τῆς μεγάλης ἀποστολῆς
 ἦσαν ὁ Μαλεσπίνας, ὁ Γαλεάνος, καὶ ὁ Βάλ-
 δος. Ἐντὸς τοῦ 1791, καὶ 94 ὁ Βαγκουβέρος
 ἐξιχνίασε καὶ περιέγραψεν ἀκριβέστατα, διὰ προσαγῆς τῆ
 Ἀγγλικῆς διοικήσεως, τὰ μεταξύ τῆς 45° καὶ 60°
 τοῦ ἀρκ. πλ. δυτικοβόρεια παραθαλάσσια. Αἱ δύο αὗται
 περιηγήσεις διέλυσαν τελευταῖον τὸ πολυθρύλλητον πρό-

βλημα, τὸ περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ δυτικοβόρειου διόπλου, ὅς τις οὔτε ὑπῆρξε ποτὲ, οὔτε θέλει εὐρεθῆ.

Μετὰ ταῦτα ἐπλουτίσθη ἰκνωῶς ἡ Γεωγραφία διὰ τῶν ἐφεξῆς περιηγήσεων, οἷον· Φριδερίκου τοῦ Ὁρνεμάνου, κατὰ τὰ ἐνδότερα τῆς ἀρκτικῆς Ἀφρικῆς· Γ. τοῦ Βαρρόσου, καὶ τοῦ Λιχτενςέϊν, κατὰ τὰ ἐνδότερα τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς· τοῦ Κοξίου ἐπὶ τὸ Βορρμανὸν βασίλειον. Πρὸς τούτοις ἔγιναν προσθήκαι πολλαὶ εἰς τὴν Γεωγραφίαν διὰ τῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐκστρατείας τοῦ Γαλλικοῦ ἀρχιστρατήγου Μπουαπάρτου· διὰ τῆς περιηγήσεως Ἀλεξίου τοῦ Χουμβόλδου, καὶ Αἰμίου τοῦ Βομπλάνθου, κατὰ τοὺς τροπικοὺς τῆς Ἀμερικῆς τόπους· διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ πρώην Γαλλικοῦ Καίσαρος ἀποστολῆς, ἣτις ἀνεκάλυψε καὶ ἐξηκρίβωσε τὰ τῆς Νέας Ὀλλάνδας παραθαλάσσια· διὰ τοῦ περιγείου πλοῦ τοῦ Κρουζενςέρνου· διὰ τῆς ἀνακαλυπτικῆς περιηγήσεως τῶν Ἀρκτικῶν Ἀμερικανῶν, Πίκου, Λέβεως καὶ Κλάρκου, κατὰ τὴν δυτικοβόρειον Ἀμερικὴν, ἐξ ὧν αἱ δύο τελευταῖοι προσχώρησαν διὰ ξηρᾶς μέχρι τοῦ Μεγάλου Ὠκεανοῦ· ἔτι διὰ τῆς περιηγήσεως τοῦ Φελιξίου Ἀζάρα, κατὰ τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς· τοῦ Λόρδ Βαλεντίου κατὰ τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, καὶ τοῦ συνοπαδοῦ αὐτοῦ Σαλτίου ἐν τῇ Ἀβυσσινίᾳ. Ὁ ἐφεξῆς χρονολογικὸς πίναξ παριστάνει κατὰ σειρὰν, μετὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀκριβείας, τὰς διασημοτάτας Γεωγραφικὰς Ἀνακαλύψεις, περὶ τῶν ὁποίων εἶπομεν μέχρι τοῦδε ἐν γένει.

.....